

РЕШЕНИЕ

№ 182

гр. София , 29.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на двадесет и девети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Бистра Николова
Членове:	Тодор Тодоров Милен Василев

като разгледа докладваното от Милен Василев Въззивно търговско дело № 20211001000277 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ във вр. с чл. 274 – 279 от ГПК.

Образувано е по жалба от 5.02.2021 г. на Агенция по вписванията срещу решението от 28.01.2021 г. по т.д. № 2176/2020 г. на Софийския градски съд, VI-15 състав, с което е отменен отказ № 20201021155937-2/23.10.2020 г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенцията по вписванията, постановен по заявление с вх. № 20201021155937.

В жалбата се твърди се, че съдът е допуснат съществено процесуално нарушение, като не е съобразил измененията на чл. 25, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ (ДВ, бр. 105/11.12.2020 г.), като не е предоставил възможност на АВ за представяне на становище по обжалвания отказ и за ангажиране на допълнителни доказателства. Твърди се, че неправилно СГС е приел, че процесното заявление отговаря на изискванията за първоначална регистрация на процесната фондация. Сочи се, че противно на приетото от съда, на вписване подлежат и членовете на настояществото на фондацията, като такива не са посочени. Поддържа се, че тъй като фондацията е заявена за осъществяване на общественополезна дейност, то съобразно чл. 39, ал. 1 ЗЮЛНЦ тя е длъжна да има колективен върховен и управителен орган. Твърди се, че членовете и на двата органа подлежали на вписване.

Предвид изложеното жалбоподателят моли въззивния съд да отмени обжалвания съдебен акт и отказа на длъжностното лице по регистрацията. Претендира разноси, вкл. юрисконсултско възнаграждение.

Заявителят Х. Г. Х., в качеството на управител на новоучредена фондация „Симбиоза“, редовно уведомен, не взема становище по жалбата.

Софийският апелативен съд, след като прецени събраните доказателства и обсъди доводите по жалбата намира за установено следното:

Жалбата е подадена срока по чл. 25, ал. 4, изр. 2 от ЗТРРЮЛНЦ и е допустима. Разгледана по същество тя е **неоснователна**.

Първоинстанционният съд е бил сезиран от Х. Г. Х., в качеството на управител на новоучредена фондация „Симбиоза“, с жалба от 29.10.2020 г. срещу отказ № 20201021155937-2/23.10.2020 г. на длъжностно лице по регистрацията при Агенцията по вписванията, постановен по заявление с вх. № 20201021155937, с което е поискано вписване на фондацията като такава за извършване на общественополезна дейност.

Към заявлението са приложени следните документи: 1) учредителен акт за дарение и учредяване на фондация в обществена полза „Симбиоза“ от 20.10.2020 г., подписан от учредителя Х. Г. Х., с нотариална заверка на подписа; 2) образец от подписа на лицето, представляващо сдружението – учредителят, определен и за управител Х. Х., 3) вносна бележка от 20.10.2020 г. за внесена дарена сума в полза на фондацията в размер на 1 000 лв.; 4) декларация по чл. 13, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ.

С указания от 22.10.2020 г. ДЛР е указало на заявителя да представи и учредителен акт, в който са заличени личните данни, освен тези, които се изискват по закон, на осн. чл. 33с, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2007 г. за водене, съхраняване и достъп до ТРРЮЛНЦ.

Със заявление образец Ж1 заявителят е представил препис от учредителния акт със заличени лични данни на физическите лица, споменати в този акт.

За да постанови атакувания отказ от 23.10.2020 г. длъжностното лице по регистрацията е приело, че не са заявени за вписване членовете на настоятелството, което в учредителния акт е определено за колективен орган на фондацията, с което била нарушена разпоредбата на чл. 18, ал. 1, т. 3 ЗЮЛНЦ.

В обжалваното решение от 28.01.2021 г. СГС е приел, че отказът е незаконосъобразен, тъй като разпоредбата на чл. 18, ал. 1, т. 3 ЗЮЛНЦ изисква вписване само на управителния орган, а за такъв е определен само управителят на фондацията. В същия акт настоятелството било предвидено за върховен орган, за чиито членове законът не изисква вписване.

Въззивният съд намира, че решението е правилно.

За да бъдат вписани или обявени в търговския регистър или регистъра на ЮЛНЦ съответните обстоятелства или актове, длъжностното лице по регистрацията следва да провери налице ли са изискванията на чл. 21 ЗТР, част от които са дали заявлението изхожда от правоимащо лице /т. 3/, дали към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закона /т. 4/, както и дали съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установяват от представените документи съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона /т. 5/. Проверката на условията по чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ се извършва на база представените документи, **без да е нужно изследване в регистърното производство на тяхната истинност** – тя подлежи на проверка единствено в спорно исково производство по чл. 29 ЗТРРЮЛНЦ.

В конкретния случай е поискано първоначално вписване на новоучредена фондация за извършване на общественополезна дейност, като е спорно единствено дали е и необходимо вписването на членовете на един от органите ѝ – настоятелството. При отговора на този въпрос следва да се има предвид, че в ТРРЮЛНЦ се вписват **само** обстоятелства или се обявяват **само** актове, за които е предвидено със закон, че подлежат на вписване, респ. обявяване – чл. 4 и чл. 5 ЗТРРЮЛНЦ. По отношение на ЮЛНЦ тези обстоятелства и актове са уредени в чл. 18 ЗЮЛНЦ, в чиято ал. 1, т. 3 е предвидено, че на вписване подлежат *„органите, имената на членовете на управителния орган, имената и длъжностите на лицата, представляващи юридическото лице с нестопанска цел“*.

От цитираната разпоредба следва, че в регистъра се вписват видовете органи на ЮЛ, както и поименно членовете на един от органите /управителния/ и поименно лицата, които представляват ЮЛ. Членовете на другия орган /върховният/ не подлежат на вписване. Противно на доводите в жалбата тези принципни положения важат и

при ЮЛНЦ за извършване на общественоразноползна дейност, тъй като в глава 3 ЗЮЛНЦ не е предвидено друго. Така според чл. 39, ал. 1 ЗЮЛНЦ такава организация следва задължително да има колективен върховен орган и управителен орган, но нито тази, нито друга разпоредба от глава 3 урежда въпроса дали членовете на съответния орган подлежат на вписване или не. По тази причина дори и за тези ЮЛ се прилага общото правило на чл. 18, ал. 1, т. 3, че на вписване подлежат само видовете органи, както и поименно членовете на управителния орган и законния представител. Същевременно, в чл. 35, ал. 1 ЗЮЛНЦ е предвидено, че управителният орган на фондацията може да бъде едноличен или колективен

В процесния учредителен акт от 20.10.2020 г. е предвидено, че органите на фондацията са учредителят, управителят и настоятелството – чл. 12. Предвидено е и, че управителят се избира от учредителя, като учредителят е по право пръв управител на фондацията, а той може да избира себе си като управител без ограничения на броя на мандатите – чл. 14. Несъмнено предвид правомощията по чл. 15 именно управителят е управителният орган на фондацията, а той е и законният ѝ представител – чл. 14, ал. 1. Изрично в чл. 17, ал. 1 настоятелството е определено като върховния колективен орган на фондацията. Следователно, настоятелството не е управителен орган на процесната фондация – то не е управителен съвет, подобен на този при сдруженията. По тази причина и съобразно чл. 18, ал. 1, т. 3 ЗЮЛНЦ на вписване подлежи само личността на управителя, но не и поименно членовете на настоятелството. В процесното заявление това коректно е спазено – в съответната за това графа 12г са посочени видовете органи на заявената фондация, а в съответната за това графа 12д е посочен поименно управителят и законен представител на фондацията.

Ето защо и доколкото не са налице други недостатъци относно заявената първоначална регистрация на процесната фондация, то заявлението за вписване се явява основателно, а отказът за вписване – незаконосъобразен.

С оглед на изложеното обжалваното решение следва да се потвърди като правилно.

Заявителят не е претендирал присъждане на разноси за настоящото въззивно производство, поради което такива не следва да се присъждат.

Така мотивиран, Софийският апелативен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решението от 28.01.2021 г. по т.д. № 2176/2020 г. на Софийския градски съд, VI-15 състав

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____